

Stanoviska Spojených států amerických, Velké Británie, Ruské federace a Francie k Postupimské dohodě

USA:

Rozhodnutí přijatá v Postupimí vládami Spojených států, Spojeného království a tehdejšího Sovětského svazu v červenci/srpnu 1945 byla striktně založena na mezinárodním právu. Závěry konference byly od té doby mnoho krát potvrzeny v různých multilaterálních a bilaterálních souvislostech.

Konference uznala, že přesun německého etnika, sídlícího na území Československa, je nezbytný. Článek XVIII zprávy z konference požaduje, aby tento přesun proběhl „spořádaně a lidsky“.

Závěry Postupimské konference jsou historickou skutečností a Spojené státy jsou si jisté, že si je žádný stát nepřeje zpochybňovat.

Pro Spojené státy by bylo nevhodné vyjadřovat se k jakýmkoli probíhajícím bilaterálním diskusím mezi Českou republikou a Německem.

Velká Británie:

Závěry Postupimské dohody byly stvrzeny vládami Spojeného království, Spojených států amerických a Svazu sovětských socialistických republik v Postupimí v červenci/srpnu 1945. Pokud se týče Spojeného království, závěry byly striktně založeny na mezinárodním právu. Postupimská konference uznala, že přesun německé populace, která sídlí na území Československa, je nezbytný, a že by měl být proveden spořádaným a humánním způsobem.

Ruská federace:

Ruská federace považuje Postupimské dohody za důležité mezinárodní dokumenty, které zakotvily výsledky druhé světové války, právně stvrdily porážku fašistického režimu a nacistické ideologie v Německu a vytvořily základ poválečného teritoriálního uspořádání a míru v Evropě. Rozhodnutí Postupimí byla důsledně uváděna do života po celá poválečná léta a byla potvrzena v následujících mezinárodněprávních aktech jak vícestranného, tak i dvoustranného charakteru. Pouze díky tomu bylo možné i sjednocení Německa na mírově demokratické bázi formou uzavření Smlouvy o závěrečném uspořá-

dání ve vztahu k Německu. Ne náhodou se v preambuli této Smlouvy přímo poukazuje na to, že se uzavírá na základě respektování práv a odpovědnosti čtyř mocností ve vztahu k Berlínu a Německu jako celku, a rovněž na základě odpovídajících dohod a rozhodnutí čtyř mocností z válečné i poválečné doby.

Realizace Postupimských dohod je reálný historický fakt a její význam nemohou oslabit, ani ji zrušit jakékoliv pokusy o libovolný výklad těchto dohod, lhotejno odkud by vycházely.

Francie:

(odpověď francouzského velvyslance v ČR, p. Benoît d'Aboville)

Pokud jde o „tlustou čáru za minulostí“, nepovažuji za zvlášť vhodné vracet se k Postupimským dohodám, a to ze dvou důvodů:

- Francie se nezúčastnila Postupimské konference. Je proto v jiné situaci, než Spojené státy, Velká Británie a SSSR;
- jedná se o historickou kapitolu, která je uzavřena.

Skutečný problém se týká budoucnosti, která by neměla být zajatcem minulosti. Neboť budoucnost, to je především přijetí do Evropské unie. V tomto bodě je stanovisko Francie dobře známé: úplná a celá podpora české kandidatury.

Pramen: Právní aspekty odsunu sudetských Němců, Praha, Ústav mezinárodních vztahů 1996, s. 103-104.